Kamu Emekçileri Bülteni Özel Sayı: 157

Örgütlü işçi yenilmezdir!

Tersane işçilerinin sesi

Tersane İşçileri Bülteni

Fiyatı 250 000
Özel Sayı Kasım 2004

Hakan Gemi işçileri direndi ve kazandı!

Hakan Gemi direnişi tersane işçilerine yol gösteriyor...

Tüm havzayı birer Hakan Gemi haline getirmek için kolları sıvamalıyız!

Tersane işçisi kardeşler,

Tersanelerde çalışma koşullarına dair yaşadığımız pek çok sorunu, asalak patronların pervazsızlığını uzun uzadıya anlatmaya gerek var mı? Zira hepimizin günübirlik yaşadığı sorunlardır bunlar. Asıl önemlisi, en doğal hakkımız olan insanca çalışma ve yaşam koşullarına sahip olabilmek için neler yapabileceğimizdir. Sömürü ve kölelik düzeninin bizden esirgediği bu haklarımızı nasıl kazanabileceğimizdir.

Biz üretirken, üstelik ölümü ve sakat kalmayı göze alarak gemiler inşa ederken, asalak patron takımı nasıl oluyor da bize köle muamelesi yapma arsızlığında bulunabiliyor? Alınteri ve kanımızı akıtarak yarattığımız tüm değerlerle sermayelerini günden güne büyüten bu asalaklar, bize reva gördükleri düşük ücretleri bile ödememek için her türlü kirli yönteme başvurabiliyorlar. Dahası, hakkımızı almakta ısrar edince, silahlı çetelerini de yanlarına alarak bize silahla saldırabiliyorlar. Üretime zerre kadar katkısı olmayan ve bundan dolayı da tamamen gereksiz olan bu asalak takımı, bu gücü nereden alıyor?

Onbinlerce tersane işçisi örgütlü olsaydı, kim bize saldırmaya cüret edebilirdi? Kim bize köle muamelesi yapabilirdi? İşçi sınıfının örgütlü gücünü karşısında bulacak "kabadayı" patronların kaçacak delik arayacağından şüphe edilebilir mi?

İlk bakışta tersane işçilerinin örgütlü birliğini sağlamak çok zor gibi görünebilir. Gerçekten de zordur bunu başarmak. Ama bu birlik mümkün ve zorunludur. Bu havzadaki taşeronluk sisteminden, sosyal hakların yokluğundan, düzenli ücret alamamaktan, iş cinayetlerinden, sakat kalmaktan, sigortasız çalışmaktan, kısacası vahşi sömürüden rahatsız olmayan işçi var mı? Aklı başında olan her işçi, kuşkusuz ki, bu sorunlardan rahatsızdır ve biran önce bu sorunların çözülmesini istiyor. Buradaki temel sorun, bu sömürü cehenneminde gedik açmanın ancak biz tersane işçilerinin örgütlü mücadelesiyle mümkün olduğunun farkına varmaktır. Bu gediği açmak için bize düşen görevi yerine getirmektir.

Bu vahşi sömürüye katlanmanın bir kader olduğunu ve bunu değiştirmenin ise mümkün olmadığını düşünen birçok işçi arkadaş var aramızda. Oysa Hakan Gemi işçilerinin direnişi ve bu direnişin kazanılması, başkalarının bize çizdiği kadere mahkum olmadığımızı göstermiştir. Beş gün boyunca tersane içinde direnen

Hakan Gemi işçileri birlik olmanın, mücadele etmenin, asalak patronları dize getirerek hak almanın pekala mümkün olduğunu bir kez daha göstermiştir. Zira işçi sınıfının sömürü ve köleliğe karşı verdiği çetin mücadelelerde bunun sayısız örneğini görmek mümündür. "Hak verilmez, alınır" şiarı bunu anlatır.

Hakan Gemi işçilerini direniş yapmaya mecbur bırakan sorunlar tüm tersane işçilerinin yaşadığı sorunlardır. Bundan dolayı bu direniş ilk değildir ve son da olmayacaktır. Tersanelerde çalışma koşulları her geçen gün biz işçiler için daha kötüye gitmektedir. Ücretlerimiz düşmekte, çalışma saatlerimiz artmaktadır. Onun için Hakan Gemi'deki işçi arkadaşlarımız hakları için direnirken, bize yol göstermiştir. Elbette her direniş anlamlı ve mücadelemizi güçlendirecek bir adımdır. Ancak bir tersanede gerçekleşen direniş varolan koşulları değiştirmeye yetmez. O halde tüm tersaneleri, giderek de tüm havzayı birer Hakan Gemi haline getirmek için kolları sıvamalıyız.

Sömürü ve kölelik düzeninde hayatta kalmak için emek harcarken çok ağır bedeller ödemekteyiz. Dünyada her gün binlerce işçi kerdeşimiz sömürücülerin kasaları daha çok dolsun diye iş cinayetlerine kurban gidiyor. Oysa işçi sınıfı olarak bu bedeli, asalak patronların kasaları dolsun diye değil; insanca çalışma ve yaşam koşullarına kavuşmak, giderek sınıfsız, sömürüsüz ve köleliğin olmadığı, kardeşçe yaşayacağımız bir dünya kurmak için ödemeliyiz.

Direnişi kazanan bir Hakan Gemi işçisi anlatıyor...

Biz işçiler tek yumruk olmayı başarırsak dize getiremiyeceğimiz hiçbir güç yoktur!

İş bıraktığımız ilk günden itibaren patron direnişimizi kırmak için birçok yola başvurdu. Öncelikle servislerimizi kaldırdı, "çalışmazsanız paranızı alamazsınız, benden alacağınız hiçbir şey kalmadı, çalışmazsanız dışarı çıkın" vb. fiili ve sözlü saldırılarla direnişimizi kırmak istedi. Ama bizler direnişimizin gücünü haklılığımızdan ve birlik olmamızdan alıyorduk. Direnişi sonuna kadar sürdürme kararlılığımız ise kazanacağımızın garantisiydi.

Kimi arkadaşlarımızın çalışma ve iş yasalarını tam olarak bilmemelerinden dolayı işyerindeki arkadaşlara haklılığımızı anlatmakta biraz zorlandık. Ama değişik tersanelerde çalışan işçi arkadaşların, eylemli ve yazılı desteği mücadele azmimizi bir kat daha arttırdı. Bizler şunu gördük ki, tek başına değiliz; hem diğer tersanelerde çalışan işçi arkadaşlar, hem kadrolu işçiler, hem de diğer taşeron işçiler bizim direnişimizi sahiplendi, destekledi. Özellikle hukuki yardımda bulunan avukatın gelmesiyle kendimizi daha güçlü hissettik ve kendimize güvenimiz daha da arttı.

Bu direniş bana şunu gösterdi; biz işçiler tek yumruk olmayı başarırsak karşımızda dize getiremeyeceğimiz hiçbir güç yoktur. Tek yumruk olmak ise biz tersane işçilerinin emek harcaması ile olacaktır. Tüm işçiler olarak bir araya gelerek gücümüzü birleştirmek zorundayız. Çocuklarımız ve kendi geleceğimiz için buna mecburuz. Her geçen gün sorunlarımız artmaktadır. Bu sorunların çözüm yolu ise işçilerin birliği ve ortak hareket etmesindedir. Bugün biz Hakan Gemi işçileri olarak cüret ettik ve başardık. Ama yarın bu sorunları yaşamayacağımızın garantisi var mı? Yarınlarımız için daha çok Hakan Gemi direnişi yaratmak ve tüm tersane işçilerini birleştirmek sorumluluğu ile karşı karşıyayız.

Direnişteki Hakan Gemi işçisi ile konuştuk...

Biz işçiler tersanelerde tek yumruk olmak zorundayız!

- Bize direnişe karar verme sürecini ve direnişi anlatır mısınız?

İşçi: Direnişe başlamadan önce patron ve tersane müdürü bizi kendi çıkarları temelinde çalıştırdılar. Bizler en umutsuz olduğumuz anda patronun vaatlerine sarıldık. Ücretlerimizi alabilmek için daha çok çalışmaya başladık. Öyle ki nerdeyse iki günlük işi bir günde yapıyorduk. Çünkü ne kadar çok iş yaparsak o kadar çok alacaklarımızı elde edebileceğimizi düşünüyorduk. Bize en son ayın 20'sinde ücretlerimizin ödeneceği sözü verildi. Ayın yirmisi olduğunda ise hiç kimseden ses seda çıkmadı. Hatta işçilerin karşısına dahi çıkamadılar. Bunun üzerine ayın 21'ine kadar bir açıklama bekledik ama herhangi bir açıklama yapılmadı. Bundan dolayı 21 Ekim günü öğlen yemeğinden sonra iş başı yapmama kararı alarak yasal hakkımızı kullanmaya karar verdik.

Patronların direniş boyunca çeşitli vaatlerde bulundular, sıkıştıkları yerde de tehditler savurdular. En son pazartesi günü saat 11:00'de paralarımızın ödeneceği söylendi. Bizlere direniş yapmamız halinde paramızı alamayacağımız, iş başı yaptığımız takdirde ise alacaklarımızın ödeneceği söylendi. Ama daha önce yerine getirilmeyen o kadar çok vaat vardı ki, bu nedenle patronlara yeni vaatlere karnımızın tok olduğunu söyledik.

Bu direniş boyunca Acar Gemi'de saldırıya uğrayan işçiler ile diğer tersane işçileri bize destek verdi. Böyle bir desteğin olması herkesi sevindirdi. Bizlerin direnme gücünü arttırdı. Patron ve yalaka takımı ise, bizi destekleyen işçileri karalamak ve sınıf dayanışmasının önünü kesmek için, destek veren işçilerin amacının bizi alacaklarımızdan mahrum bırakmak olduğunu ve onlara uymamamız gerektiği yönünde dedikodu yaptılar. Bu dedikodular patron yalakaları tarafından yapılmaktadır. Bu işçi bozuntuları hala asalak patronlara yalakalık yaparak ücretlerini alabileceklerini düşünüyorlar.

Biz işçiler ilk başta nasıl bir tavır gösterdiysek sonuna kadar da bu tavrımızı sürdüreceğiz. Patronların kirli manevralarına kanmamak zorundayız. Bugün yaşanan süreci geçiştirirsek yarın tekrar aynı sorunlarla yüzyüze kalırız.

Son olarak şunları söylemek istiyorum; biz işçiler olarak tersanelerde tek yumruk olmak zorundayız. Biz işçiler bunu başaracak güce sahibiz ve bunu başarmak zorundayız da.

İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!

Hak verilmez, alınır!

Bültenin ulaştığı tüm işçi arkadaşlara çağrımızdır!

Sizin yapacağınız her katkı (yazı, mektup, röportaj, haber, şiir vb.) bülteni daha canlı, etkili ve güçlü kılacaktır. Katkılarınızı bülteni size ulaştıran işçi arkadaşlar aracılığıyla yapabileceğiniz gibi posta ve e-mail ile de ulaştırabilirsiniz.

İşçi arkadaş!

Bülteni oku-okut fabrikanda ve çevrende dağıt!

Adres : Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/**İstanbul**

e-mail adresi: ayiep@mynet.com

Kamu Emekçileri Bülteni Özel Sayı: 157 ● Fiyatı: 250 000 TL ●Kasım 2004 ● **Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.:** Gülcan CEYRAN ● EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. ● Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/**İstanbul** ● Tel/Fax: 0 (212) 534 32 39 ● **Baskı:** Özdemir Matbaacılık / İST